

G. A. B. STURE

STUREGATAN 6 • STOCKHOLM

TÄVLINGSPRISER
HEDERSGÄVOR

RESTAURANT

Bacchi Wapen

61 JÄRNTORSGATAN 61
STOCKHOLM

God mat. Billiga priser.

Restauranten är en av Stockholms äldsta och den enda, som bibehållit sitt ursprungliga utseende.

Stamlocus för hundoänner.

SCHÄFERVALPAR

till salu efter Champion Greiff
u. Kraftenbergs Zita 2.

Upplysningar pr telefon 83225
kl. 6-8.

Svenska Schäferhundklubbens Tidskrift

1931 Utgiven av Svenska Schäferhundklubben. Häfte 3
Associerad med Svenska Kennelklubben.

Stockholms största Musikonditori

FEITHS Sveavägen 21

Middags- & Kvällskonsert.

LUNCH • MIDDAG • SUPÉ • VIN • OL

Vid behov av

HUNDARTIKLAR

vänd Eder
benäget till **BASTMANS** Största special-
affär i landet

A.-B. GEORG A. BASTMAN

H. M. Komungens Hovleverantör
NITROGATAN 1, STOCKHOLM

EN RADIOAPPARAT

köper Ni bäst hos

A. HELLGREN

Tel. Sö. 12792

Skånegatan 87

Carl Larssons Slakteriaktiebolag

STOCKHOLM

äro kända för sina förstklassiga
Slakteri- & Charkuterivaror

Tel. Namnantop »Carl Larssons»

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årg. 8

December 1931

Nr. 3

1931.

Även detta år lider mot sitt slut, vad har det givit Svenska Schäferhundklubben? Kunna vi inregistrera året som ett framgångens eller ett stillaständets år eller möjligtvis som ett år, vilket visat tillbakagång?

Om vi se på verksamheten, så är den ekonomiska ställningen tillfredsställande. Utom de vanliga utgifterna har klubben också kunnat betala av i väsentlig mån på de gamla skulderna. Detta har möjliggjorts genom sträng ekonomi med hänsyn till utgifterna både vad beträffar utställningen och också andra grenar av klubbens verksamhet. Bl. a. hava endast tre häften av tidskriften utgivits, vilket kan vara beklagligt för intresserade läsare men nyttigt för ekonomin.

Å andra sidan har verksamheten kunnat pågå utan inskränkningar utom för nys nämnda häftes vidkommande, klubben har under året förhryt en sportstuga på Västberga gård, som varit till nytta och nöje för ett stort antal medlemmar. Tävlningar ha hållits i större omfattning än förut och den årliga utställningen hade mycket stor anslutning. Kurser ha också hållits i samma omfattning som förut. En stor livaktighet har rått inom avels- och träningsarbetet och goda resultat ha uppnåtts på detta område.

Då dessutom klubbens anseende utåt säkert växt, vågar man nog påstå, att det varit ett framgångens år för klubben.

Men tecken ha spärats av viss inre upplösning, kritik och ovilja som kan leda till ett allas krig mot alla. Det är nödvändigt att ropa ett varsko mot detta, ty sådana tendenser äro farliga. De förstora intresset och så split och söndering.

Mätte därför 1932 bliva ett för klubben lika lyckosamt år som 1931, men härtill föga vi en förhoppning om, att sammanhållningen inom klubben också alltid må förbliva den bästa.

Väl mött till förnyat, samfällt arbete nästa år!

E. S.

Schäferhundarna

å Sv. Schäferhundklubben utställning 11—12 okt. 1931.

Det var ett ståtligt antal schäfrar, som mött upp på utställningsplatsen:

I ungdomskl.: 11 hunder, 13 tikar; i ö. kl.: 13 hunder, 21 tikar; i segrarkl.: 5 hunder, 12 tikar; i brukshundskl.: 3 hunder, 3 tikar; i championkl.: 1 hund, 1 tik; i uppfödarekl.: 2 grupper; i avelskl.: 1 grupp.

Meningen med en sådan här tillställning är ju — eller borde åtminstone vara — att utpeka, så gott i mänsklig förmåga står, det som ägnar sig till "brukshund" och att utan misskund ställa åt sidan det som genom olämplig kroppbyggnad eller opassande kynne icke lämpar sig härtill. Det kanske kännes hårt någon gång för den enskilde — men för klubben är ett sådant tillvägagående ett livsvillkor. Gör man inte så, är det ett självbedrägeri, som dyrt och säkert hämmar sig senare.

Detta såsom en förklaring till resultatet, som framgår av nedanstående tabell.

Ang. de skilda hundarna har jag gjort några korta anteckningar och vill särskilt framhålla, att prisdomaren alltid måste beföma hunden sådan den visar sig!

Kanske inte alltid till sin fördel.

Ungdomsklass.

HUNDAR.

1. *Zorro*. Nätt hund, litet bröst, bruna tänder, vek i ryggen, för sluttande kors, står eljest bra, livligt temp., ännu utvecklade. III pris.
2. *Roy*. Kraftig 9 m. hund, god bröstypp, blir kanske något för stor ss. fall vuxen, ngt kroksvans. I pris.
3. *Roy*. Kraftig unghund, något karpryggt och litet kort i steket, goda tänder, eljest rätt ädel typ, II pris.
4. *Rex*. Kraftig, men för stor hund, litet kors, eljest inte oäven, svans högt buren.
5. *Razzo*. Ädel svart, feminin hund, klen ännu, smälbröstad, skygg!
6. *Björn*. Hög, gänglig, sankryggt, apporttökig.
7. *Sphinx*. Rätt ädel hund, vackert huvud, något hög, kolsvart. III pris.
8. *Toby*. Kraftig schtypp, välbyggd 9 m., goda tänder. I pris.
9. *Kaj av Wallgårda*. Rätt bra typ, gott ledjup, hög svansföring, ngt bred i bröstet, tunnben. II pris.
10. *Barrabas*. Rätt ädel men gänglig, skarp, goda tänder. III pris.
11. *Filmstadens Argus*. För stor ss. schäfer, smälbröstad, skotträdd!

TIKAR.

12. *Lola*. Trevlig tik, men något framtung, smälbröstad, stel bak, något skygg. III pris.
13. *Asta*. Kraftig, ädel tik, gott steg, bröstdjup, något lös, ännu utvecklade, god. I pris.
14. *Filmstadens Raja*. Bra typ, gott kors, bröstdjup, något skotträdd. II pris.
15. *Filmstadens Topsy*. Rätt kraftig, icke ädel, kroksvans, gott bröstdjup, krokhasig. III pris.
16. *Lady*. Något gänglig, grund i bröstet, kroksvans, brett bakhuvud, kohasad, skygg!
17. *Santa Nella av Parma*. Något skygg, eljest inte oäven, kraftig typ, kroksvans. II pris.
18. *Bella*. Liten, nätt, 9 m. tik, utan nämavärd fel, något vek i ryggen, gott kors, skarp. II pris.
19. *Alpsens Kenna*. Svart med gult, trevlig tik, något lång svans, snipigt huvud, gott bröstdjup. II pris.
20. *Lezzi*. Rätt ädel 9 mån. tik med klen ännu. II pris.
21. *Stella av Barsäter*. Helt svart, framlag, stel bak, inknipna armbågar.
22. *Prästgårdens Lill-Bucken*. Skotträdd, eljest trevlig tik.
23. *Cherie*. Lätt typ, med litet bröstdjup. Eljest rätt bra, något kroksvans, kohasad, något bruna tänder. II pris.
24. *Alpsens Bonny*. Rätt god tik, gott kors, vackert huvud, smälbröstad. II pris.

TIKAR.

25. *Filmstadens Kellen*. Äldre hund, något bred vid öronen, eljest välbyggd, något vek i framfötterna, något skygg, dressyfel. II pris.
26. *Buck*. I största laget, gott bröstdjup, något fyrkantig och schäferlyne. II pris.
27. *Bello II*. Trevlig typ eljest, men gänglig, bröstdjup fattas.
28. *Rex*. Frammande typ, 70 hög, 78 lång.
29. *Wargamors Pojk*. God brukstyp, huvud, bröstdjup, lyne, men i största laget. III pris.
30. *Ulven av Barsäter*. Bra typ, gott bröst, vackert huvud, gången stel. II pris.
31. *Guy*. Gänglig, inte oävet huvud, gott kors, *alldeles skotträdd*.
32. *Unca*. Kraftig, lagom storlek, proportionerlig, dock icke särdeles ädel hund utan större fel. Tänderna icke felfria. II pris.
33. *Fellow*. God, kraftig hund men *mycket* ädel och goda delar. Något spridda tår. I pris.
34. *Spej*. God storlek, kraftig eljest, men smalt bröst och utan svängda framtassar med mjuk led.
35. *Felt av Barsäter*. En proportionerlig, ganska god typ med goda delar; fel: för grunt bröst och veka framtassar, något vek i ryggen. II pris.

Öppen klass.

HUNDAR.

36. *Roy av Barsäter*. God typ, lagom stor, välbyggd, kors kunde vara fyligare, hundet något litet. I pris.
37. *Spej*. För stor, något vinthundsklikande typ, med mycket lång svans. Eljest kraftig och välbyggd. II pris.

38. *Roy av Barsäter*. God typ, lagom stor, välbyggd, kors kunde vara fyligare, hundet något litet. I pris.
39. *Spej*. För stor, något vinthundsklikande typ, med mycket lång svans. Eljest kraftig och välbyggd. II pris.

TIKAR.

13. I Se ungdomskl.
14. — Skotträdd.
17. II Se ungdomskl.
18. II d:o.
21. — d:o.
35. *Varga*. God typisk tik utan större fel. I pris.
36. *Tajana*. Spinkig, smälbröstad, skotträdd.
37. *Tina v. d. Nordermole*. Stot, grov tik, välbyggd eljest, men armbågarna inåtsvängda, mjuka framtassar, icke felfria tänder. II pris.
38. *Reyzy*. Spinkig i alla ascenden. Kroksvans.
39. *Peggy*. Välbyggd tik, steket dock trångt. II pris.
40. *Warja*. God typ, inknipen i ljumska, grönen brett ställda. II pris.
41. *Zip av Sankta Ragnhild*. Stor kraftig tik, men smälbröstad med inknippen framben. Kort i kors. III pris.
42. *Trossan*. Nätt tik, djupt bröst, tunnben, inknipen i ljumsken, kroksvans. Kanske väl längbent. II pris.
43. *Lizzie*. Bra typ, gott bröst, veka framtassar — något skygg. II pris.
44. *Jania*. Ganska ädel och välbyggd tik, huvudet för långt utdraget, något skygg. III pris.
45. *Nila*. Kraftig schäfertyp, gott huvud, bröst, kors, tättrång fram. I pris.
46. *Vargamors Bissbi*. Lätt, välbyggd, ädel tik, goda proportioner, ramsvart, svans något lagt ansatt. I pris.
47. *Cherie*. Se ungdomskl. III pris.
48. *Vibos Mona-Lisa*. Kraftig tik m. gott steg, huvud, rygg, kors, välvinklade ben, piggt humör. I pris.
49. *Vargamors Rozzi*. God tik, men något kort och för litet bröst. Kroksvans. II pris.

Segrarklass.

HUNDAR.

50. *Guard*. Trevlig typ, men något gänglig, raka bakben, mjuka framtassar något kort huvud. IV pris.
51. *Filmstadens Geri*. Kraftig pop. schäferhund, men skotträdd.
52. *Tårnstugans Tor*. Kraftig välbyggd schäferrepresentant, vackert huvud, rygg, kors, gott bröst, välställda ben och valburen svans. Leke säker i skott och slagt!
53. *Dufjok-Måster*. Se bruksh. III pris.
54. *Hedens Varg*. Äldre typen, kort nos, brett bakhuvud, rygg, bröst, ben bra, valblata tassor, kort kors, något bruna tänder. II pris.

TIKAR.

55. *Minka av Ringö*. Vargbrun, ädel tik, gott huvud, rygg, kors, inknipna framben, något kroksvans, spridda tår.
56. *Tatti av Orleans*. En symmerligen ädel och kraftig tik i alla delar. Gott lyne. I pris.
57. *Lassy-Bessy*. Ädel, något spinkig, uppskötad bak.
58. *Disi av Barsäter*. Trevlig typ, men visade sig icke till sin fördel, emedan tikens just fått ena örat upplått. Armbågarna något inknipna.
59. *Filmstadens Nigger Girl*. Ädel helstark tik, något raka bakben och något smal nos, kohasad, anfrätta tänder.
60. *Vargamors Bissbi*. — Se föreg.
61. *Vibos Mona-Lisa*. — Se ö. k. III pris.
62. *Sankta Nella*. Stadig, grå tik av Jungteltyp, god brukshundstyp, något för litet, goda delar. II pris.
63. Se U. K.
64. *Nila*. Se Ö. K.
65. *Varga*. Se Ö. K. IV pris.

Bruks-hund-klass.

HUNDAR.

53. *Dufjok-Måster*. Kraftig bröstypp, gott huvud, bröst, fötter, kort kors, svansföring väl hög. III pris.
54. *Hedens Varg*. Se S. K. I pris.
55. *Ch. Gossen av Espemoen*. En god och ädel brukshundstyp, utan större fel. Tumpar igenom i framtassarna, antagligen av för höga hopp. II pris.

TIKAR:

57. *Lassy-Bessy*. Se föreg. III pris.
58. *Disi av Barsäter*. Se föreg. II pris.
61. *Ch. Topsy*. En mycket god schäfertyp utan större fel och med gott lyne. I pris.

Avelsklass.

57. *Lassy-Bessy*. Se föreg. III pris.
58. *Disi av Barsäter*. Se föreg. II pris.
61. *Ch. Topsy*. En mycket god schäfertyp utan större fel och med gott lyne. I pris.

Hedens varg. I pris.

Som av ovanstående framgår fanns bland de utställda hundarna en hel del goda exemplar om och schäferstammen ss. sådan är relativt ojämn, ja, man kunde nästan tala olika "former" härvidlag, vilka endast med svårighet låta jämföras med varandra. Å andra sidan är schäferhundens användning så mångsidig, att man har bruk för de flesta. Dock bör man ss. regel hålla att inte para alldeles olikformade individer, ty därav blir bara mosaik. Ivarn bör man försöka att para sådana, vilka visat vara lätt drosserbara och sådana vilka hava en tydlig fallenhet, medfärdiga anlag till de ändamål, vartill man strävar. Icke heller gärna till avel använda djur som erhållit mindre än II pris på utställning!

Kort sagt, det finnes mycket gott material inom Schäferhundklubbens hundvärld. Det gäller blott att obarmhärtigt och målmedvetet gallra ut och å andra sidan konsolidera de goda egenskaper, som finnas.

Med hänsyn till det brinnande intresse, som för den goda saken finnes inom klubben och som tagit sig uttryck både i denna utställning och i något tidigare hållna prov, vågar jag hoppas på att klubben när avsevärda, synliga resultat, vilket vore min högsta önskan.

På samma gång jag härmed får passa på tillfället och tacka för mig visat förtroende att få bedoma klubbens hundar samt för visad gästfrihet under min vistelse i Stockholm, har jag att till min ring-sekretärer, herr A. Bodin, få säga ett förbindligt tack för den stora hjälp han var mig i mitt krävande och ansvarsfulla arbete.

Tavastehus den 2 oktober 1931.

Johan Brünning.

Om draghundar

har skrivits och berättats mycket vid olika tillfällen — och inte utan fog. Det finnes nämligen trots motorisomens tidevarv många situationer, där människans inte kan undvara hundens såsom dragare: i stora odemarker, på obanade vägar m. m.

Da intresset i detta nu synes vara synnerligen stort beträffande draghundens användning i Sverige, må det kanske tillåtas mig att rekommendera en bok: "På hundsläde genom Kamschatka" av dr. Sten Bergman till noggrannt genomläsande. Dr. B. är naturforskare och hade beslutat att jämte sin fru bedriva forskningar på Kamschatka. På resan dit på Ostkusten av Kamschatka led dr. B. öfver skeppsbrott och efter ett par veckors uppehåll i en främmande by, beslut B. att jämte sin fru bygga en hundsläde och skidor, för att med dessa begiva sig till Petrowsodsk — en sträcka på 800 km — utan vägvisare — i 30—50° C. köld och tidtals ansatte en fruktansvärd storm, "purgan", sådan den blott kan härja i dessa bergstrakter.

Med glatt mod tog B. ihop med att bygga sin hundsläde ("nort") av vrakspillror och med primitiva verktyg. Den har en mycket smärre konstruktion och är en typisk *skogsläde*, då däremot korjakernas och lanternas släde är avsedd att dragas av renar på tundror. Som synes är den rätt lång och smal, så att den bekvämt tager sig fram i svår terräng och djup snö. Det märkvärdiga med denna släde är att där inte finnes en enda skruv eller spik. Alla leder äro förenade med remmar (av rätt sälskinn), så att den är böjlig i alla riktningar.

På varje mede finnas fyra korta stolpar, varpå slädens hotten och

den omgivande korgen vila. Framtill är en bäge som förenar vardera meden och vars uppgift är att öppna väg i snårmark och att taga emot de värsta stötarna mot stenar och stubbar. En annan bäge som är fäst vid det första stolparet tjänar till handtag, när man släpar släden med mankraft.

Det är med detta fordon, som all transport av livsfordonheter o. a. försiggår vintertid i Kamschatka, med undantag av de nordligare boende infodringarnas släde, vilken som ovan nämnes drages av ren och är något annorlunda byggd.

"Det tog några dagar för oss", berättar B., "innan vi fingo vår släde färdig, men vinterdagarna äro inte så dyrbara i dessa snöstörmarstrakter."

Skidorna, som användas där äro 1.5 m. långa, 20 cm. breda och på undersidan beklädda med sälskinn med hären riktade bakåt. Dessa hava den nackdelen att de ej glida så bra framåt som vanliga skidor, men slinta inte heller så lätt bakåt som dessa i uppförsläde. De hava dessutom den fördelen att blösnö ej fastnar under dem och äro de synnerligen praktiska när det gäller att skuffa hundsläden, emedan de som sagt ej glida bakåt. Också äro de lämpliga, när det gäller att göra väg åt hundarna i djupsnö. De höra obetingat till hundsläden och äro genom sin längd även anpassade därefter.

Enligt Kamschatkased spänns hundarna i par för släden och draga i en gemensam lina med 1 famn mellanrum mellan varje par. Såväl draglinor som selar äro av obarkat sälskinn.

Slädhundarna utodras blott en gång om dagen och vanligen om aftonen, efter slutat arbete. Men de få aldrig mat, firin efter 2 timmars vila! Om de få mat tidigare sluka de den blott och kräkas strax opp den igen.

Hundarnas mat är ständigt enahanda: lax, annat finns där inte så i öfverflöd. Lax och vatten! Laxen endera ss. torkad ("luftfisk") eller ss. sur, då den förvarats i stora gropar i jorden. Varje hund får en fisk per dag, när han varit i arbete.

Mattor • Möbelyger • Gardiner

Alltid senaste nytt
Alltid lägsta pris

H. Krogh & Co

3 Biblioteksgatan 3

På hundsläden medföres alltid hundmat för några dagar, ty man måste städa räkna med att under vägen bli utsatt för snöstorm och måste då gräva in sig i snön till en tid, till övrigt gått över.

Om aftonen tjodras varje hund skilt för sig med kettling vid sin stolpe (se sid. 59.) och så långt från varandra, att de ej kunna slås. Var och en får sig sen sin fisk tillkastad och åter upp den på farvansvärt kort tid. Samma mat åter även fören. Därtill litet te och i undantagsfall kaffe. Det är allt! Dock, saltpösen får man inte glömma. Den finns alltid med. Dock är att märka att man i Kamschatka inte saltar köttet, medan man kokar det, utan var och en saltar det han äter och efter egen smak.

Starkt kommando åt hundarna "draka".
Varje mansperson, som är över 15 år har sitt eget hundspann med ett 10-tal hundar där uppe i Kamschatka. I var by finnes således hundratals hundar, vilka ställa till en förfärlig konsert, när främmande nalkas.

Till bromsning begagnas en grov stav, som i ena ändan är järnsködd. När man vill stanna stöter man staven i snön framför den främre bägen, så att hundarna inte kunna rymma. Ty om hundarna få syn på något villebråd: en hare eller en ren, rusa de ofta iväg utan att bry sig om förbud eller varningar. Då hjälper inte något annat än att stjäla släden på kant, så att inte hundarna orka draga den vidare.

De hundar, vilka användas till sobejakt, bära fängstnäten o. a. med sig.

Hundarna löpa i mänskenet dubbelt så snabbt som eljest.
Den bästa hundspannköraren i Kamschatka, Tjurkin, körde på en dag ledigt 15 svenska mil med sitt spann. Men han hade sitt eget sätt att sköta hundarna och detta höll han strängt hemligt.

När man övergår en flod med hundspann placeras släden tvärs över ett par kanoter och hundarna, fullt ispannda, i kanoterna.

Sin andra resa till Nordkamschatka beräknade dr. B. till 2000 km., men av omständigheternas tvång blev den betydligt längre.

B. skriver, att det första villkoret för att ett sådant vinterprogram skall kunna genomföras är ett *förskickligt hundspann*, ty endast med dessas hjälp kunna vida odetrakter genomtrivas.

I varje släde rymmes högst 2 personer jämte nödigt bagage för en längre resa.

Hundarnas lynne är även en viktig faktor och äro de flesta härvidlag vitt olika. Den intelligentaste, vanligen lydigaste och starkaste hunden spinnas ss. "ledhund", först i spannet. En del hundar hava en fenomenal förmåga att följa spår, även om de äro alldeles igen-slädde. "Ledhunden sökte ofta åter upp det förlorade spåret i mörkret om natten", berättar B. på ett ställe i sin bok.

Hundarna spänns alltid i sålunda, att de bästa komma främst. De sämre dra alltid villigare, när de äro närmare förenen — kören. Hela draglinans längd är ca 5 famnar. När hundarna äro i träning springa de ledigt 10 km. i timmen oberoende av lasten: 100 kilo + 2 passagerare.

Da det var mycket kallt, beströkte man medarnas undre sida med tillhjälp av skinnlapp med vatten, vilket då genast frois och var glatt såsom glas. Om man däremot i stark köld smorjer medarna med fett så glida de inte alls!

När man kör utför backe måste man linda hundkettningar omkring medarna. Eljest orkar man inte bromsa. Dessutom brukar man sticka hundens ena framben in i halsbandet, så att hunden inte kan galoppera för fort nedför backen.

En sålunda konstruerad släde är mycket praktisk, emedan man kan reparera den var som helst. Går en bäge sönder, så tager man blott en lämplig björk, som basas över eld och böjes, hål göres däri och bägen snøres väl fast med remmar vid släden, som sålunda är färdig att emottaga nya stötar.

Som av ovanstående korta framställning framgår innehåller ovanstående bok många intressanta detaljer för en hundkörare, varför jag på det bästa kan rekommendera den.

J. B.

När Ni köper en hund

glöm ej att omedelbart försäkra den i

**Skandinaviska
Kreatursförsäkringsbolaget**

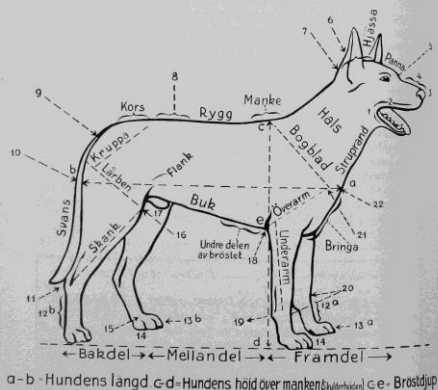
Fonder: Kr. 3,101,664:41.

Ersättning jämväl för jakthund, som under jakt försvinner och ej tillrättakommer!

Upplysningar genom bolagets ombud eller direkt från huvudkontoret, Barnhusgatan 3, Postfack 592, Stockholm I. Telefon 9063.

Den tyska schäferhundens rastecken.

(På grund av förhållande å trycket är vissa tecken, till vilken tillhör halsvita, ett utslag från i föregående häfte.)

1. Munvinkel.	12 b. Mellanfoten, bak.
2. Läppar.	13 a. Framtass.
3. Näspegel.	13 b. Bakfäss.
4. Näsrygg.	14. Trampdyna.
5. Pannavast.	15. Sporrrens plats.
6. Bak huvud.	16. Knäled.
7. Näcken.	17. Hanlen.
8. Länd.	18. Armbåge.
9. Svansroten.	19. Mellanfotstrampdyna.
10. Sittbensknöl.	20. Mellanfotleden.
11. Knäled.	21. Bogled.
12 a. Mellanfoten, fram.	22. Bogspets.

Ännu flera championhundar.

Gossen av Espemoen omnämndes redan i senaste häftet av tidsskriften, men tyvärr under det felaktiga namnet Pojken. Visserligen kan man säga, att en pojke också är en gosse, liksom en jänta är en flicka, men rätt skall vara rätt, den nya championhunden heter Gossen, vilket härmed meddelas till rättelse av misstaget i förra häftet.

Topsy, ägare expeditionsförstämde M. Nyström, har på olika S. K. K:s utställningar förvärvat den höga utmärkelser som championatet innebär. Tiken har länge stått i förgrunden som en av våra bästa och man kan endast lyckönska den populära ägaren till framgången. Man får hoppas, att tiken som avelstik kommer att sätta bra spår i den kommande schäferhundsgenerationen och har det redan visat sig, att hennes avkomma har utmärkta förälsättningar.

Kennel av Barrsäter, Fru D. Torén, har under senaste året firat stora triumfer. På såväl utställningar som tävlingar å olika platser i riket hava Barrsäterhundarna gjort sig bemärkta, de hava vunnit segrar på grund av sitt utseende och på grund av sina brukshundsegenskaper. När en kennel efter många års trögt arbete går fram på detta sätt, är det beroende på ägarens intresse, nitiska strävan och förmåga att uppfatta de för planmässig avel erforderliga faktorerna och att omsätta dem i handling. Segarna voro väl förtjänta och vanna i hård konkurrens och till kennelns intresserade ägarinna framföres en lyckönskan och förhoppning om vidare framgångar.

Kennel av Barrsäter räknar nu tre championhundar: Roy av Barrsäter, tidigare omnämnd som Sveriges första champion-rapporthund.

Dixi av Barrsäter vann championatet genom två segrar som rapporthund och en seger på utställning, ett idealt championat, då tiken ju därigenom till evighets hejst sin överlägsenhet både vid exterior, karaktär och brukshundsegenskaper beträffa.

Harras av Barrsäter har också slutligen hunnit fram till stjärnklassen. Hans typiska brukshundsegenskaper måste ju också någon gång tillförsäkra honom den högsta utmärkelser. Trägen vinner och knäpst någon har varit mera trägen än Harras — och hans matte.

Buck, ägare Polisman E. Löfgren, Buck har städe sedan sin tre första pris å tävling och genom det pris den erhöill å klubbens senaste utställning, kunde också championatet tilldelas honom. Det är glädjande, att Södertälje-avdelningens ordförande vann denna utmärkelse, de många intresserade schäferhundägare, som finnas i Södertälje.

Flera schäferhundar hava under senaste året uppnått championatet — men med vår lyckönskan går till ägarna också måningen: framgång förpliktar.

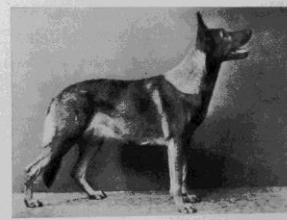
E. S.

Svenska Schäferhundklubbens

och under årsvrat championat.

Champion Gossen av Espemoen.
Ägare: Direktör E. Hedblom, Stockholm.

Champion Topsy.
Ägare: Exp.-förest. M. Nyström, Stockholm.

Champion Geelf.
Ägare: Herr A. Hellgren, Stockholm.

Champion Roy av Barrsäter.
Ägare: Fru D. Torén, Stockholm.

Champion Roy av Barrsäter.
Ägare: Herr Axel Larsson, Stockholm.

Champion Harras av Barrsäter.
Ägare: Fru Dagny Torén, Stockholm.

Champion Buck.
Ägare: Polisman E. Löfgren, Södertälje.

Prisdomarberättelse

för skyddshundstävlingen vid Järva den 4 okt. 1931.

Svenska Schäferhundklubbens sedvanliga höstävling för spår och skyddshundstävling avhölls vid Järva den 4 oktober. Fällmäktigt var herr A. Bodin och som ordningsman tjänstgjorde polismän S. Sund, Domare voro Kapten Gyllenhammar, Överkonstapel E. Stohm och under-teknad. Icke mindre än 14 hundar voro anmälda till denna tävling, och samtliga ställdes också upp för att taga ett napptag med sina mer eller mindre kända konkurrenter. Fördelningen på de olika klasserna var följande: En i championklass, 6 st. i segrarklass, en i öppen klass och 5 st. i nybörjarklass. Dessutom tävlade en hund i spårhundegrupp, nybörjarklass. Konkurrenten i segrarklassen var som vanligt mycket hård. För att i nuvarande konkurrens nå platserna där, gäller det att icke göra för många "grodor". Varenden av våra topphundar ställde dock vid denna tävling med sin snälla i protokollet.

Nu till de enskilda hundarna:

Champion Jack, äg. och förare herr Axel Nord, har nog vid tidigare tävlingar uppnått bättre resultat. Särskilt i manarbetet hade Jack denna gång ett par svaga punkter. Appellen var förstklassig och bedömdes utslående med femmor och sexor. I ståndskall blev det en nolla för bitning — fr på sej gamla champion — i överfall, bevakning och ställande av flyvende figurant var lack trög i släppandet, övrig manndresser mycket bra. Spår och saktövning utfördes på ett förstklassigt sätt. Enda anmärkning var tuggning på apporten. Slutresultat 299 1/2 poäng och första pris i championklass.

Volf, äg. och förare herr C. Anderson, är en hund som gör vad som faller honom in. Vissa saker utföras med verklig precision, men i vissa moment faller den Lede själv ha flugit in i hunden. Appellen var ojämn. Den för denna hund obligatoriska nollan i plats utblev icke nu heller. Uppskändlet av figurant, överfall, ställande av flyvende figurant och skottfästhet var lack trög. Skallet var svagt, transporten virrig och i bevakning nollan nummer 2. Spårning och saktövning utfördes slarvigt. Mera precision om vi få be, eljest få vi aldrig någon champion i Hagalund. Slutresultat 177 3/4 poäng.

Spei, äg. och förare herr S. Nilsson, Södertälje, är en god hund, som kunde vara ännu bättre. I spårning verkade hunden vara för hårt körd. Skyggade för föraren. Missade spåret trots 3 påslapp. Saktövningen, denna hunds starka sida, var som vanligt bra. Skallet var svagt och apportionering slarvig. I frutt vid sidan har hunden en ful vana att kora med nosen under förarens hand, var kar nervös och bör bearbetas. Hoppet var mycket bra, liksom plattlaggande. Mera kraft vid överfallen och mera lugn vid transporten. I bevakning blev det underflytt. Slutresultat 197 3/4 poäng.

Harris av Barsäter, äg. och förare fru D. Torss, är en gammal bekantning från tävlingsbanorna. Klarar Harris spår och saktövning, brukar han vara farlig för konkurrenterna. Denna gång hade han tydligen det rätta rådgivningsmomentet, ty spår och saktövning gick perfekt. Appellen var genomgående god. Manarbetet bra utom bevakning, mera trots nollan i detta moment klarade Harris tävlingen. Ståndskallet skedde obehagligt nära figuranten, fraga är om denne icke lände sig "stött". Slutresultat 256 3/4 poäng och första placering i segrarklassen.

med tillfredsställelse kunde konstateras, att resultatet blivit bättre och bättre. Denna hund kommer nog i fortsättningen att sitta skall som totalisen i segrarklassen. Appellen var genomgående förstklassig utom skall på kommande. Bäst moment tyckes för övrigt vara svagt hos de flesta hundarna. Snarast var bra, dock väl mycket rusing. Saktövningen rätt bra, men hunden hittade endast ett fövfall, överfall, kunde följaktligen icke få mer än betygat godkänd. De svaga momenten i manarbetet voro bevakning och ställande av flyvende figurant. Övriga moment jämna och bra. Master var tävlingens enda hund, som klarade sig för den i denna tävling obligatoriska nollan. Slutresultat 221 poäng och första placering i öppen klass.

Bello II, äg. och förare herr E. Ackermann, bör kunna bli bättre med mera träning. Spår och saktövning voro bra, men avlämningen i båda momenten var slarvig. I appellen blev det inget nolla, men betyget blev lågt beroende på att det icke fanns någon fasthet hos hunden. Denne lekte och tuggade på apporten. Byttade sig vid plats, drog sig efter i införighet och frutt följ. Föraren måste använda flera kommandon vid hoppet o. s. v. Manarbetet var heller icke fästigt, där blev flera nollor bland annat i skottfästhet. Bäst moment var överfall. Slutresultat 137 poäng. Icke godkänd.

Res, äg. till. mag. O. Holmström, Södertälje, klarade spåret bra men även här blev det väl mycket rusing, dock bra gjort av en ungdom. Saktövningen var bra, men bättre apportionering och avlämning önskvärd. Sittande, liggande och frutt hopp över häck bra, flyttade sig litet i plats, övriga apportioner något slarviga. Manarbetet borde med mera träning kunna bli mycket bättre. Kunde rätt och jämt godkännas i skottfästhet, bet litet i vänter arm omedelbart efter det skottet gått. Slutresultat 161 poäng och första placering i nybörjarklassen.

Hassan, äg. och förare herr E. Sundström, hade blivit etta i sin klass om han blivit vid skottfästhetsprovet. Under tekniska upplåtning är, att om en hund skall bli godkänd i detta moment så fordras det att hunden biter omedelbart som skottet går, eller åtminstone i oömligheten efter det skottet har gått. Denna hund kretsade runt figuranten utan att bita, och först när domarna ansåg momentet avslöjadt och föraren var på väg till figuranten, nöp hunden denne, men detta kan icke vara tillräckligt för godkännande. Föregående hund Rex bet strax som skottet hade gått och blev därför godkänd. Var gräven går kan vara ganska kinkigt att avigra, men det visade sig att mina medlemmar hade samma upplåtning. Hassan är dock en hund, som i sin lugne och sympatiska förarens hand kan göra bättre resultat. Välkommen åter! Detta om skottfästhet. I ståndskall blev det noll för bitning, liksom i överfall där hunden gick vilse slappa. Övriga moment rätt bra. Appellen genomgående bra, slarvade dock i apportionering. Spåret klarades lugnt och bra på andra påslapp. Saktövningen bra men avlämningen slarvig. Slutresultat 159 1/2 poäng. Icke godkänd.

Anna en Rex, äg. och förare av löjtnant Elmer, gjorde medelgoda prestationer i appellen, men i spår och saktövning blev det nollor. I manarbetet blev det en massa nollor och några stycken ettor. Icke särskilt lysande resultat, men den sympatiska föraren motte alla motgångar med ett leende på läpparna, tog det tydligen mera som en träning. Hunden, som är orädd och nastan lika sympatisk som föraren, har med systematisk träning kunna bli ganska bra. Slutresultat 75 poäng. Icke godkänd.

Lassy-Bessy, äg. och förare herr K. Dahlström, russade på spåret, men klarade det bra på första påslapp. Arbetade bra i saktövningen men hittade endast ett fövfall. Manarbetet gjorde Lassy-Bessy litet bakfram, hon bet nämligen under transporten, men låt bli att bita vid överfallet. Bäst moment var ståndskall, övriga moment i manarbetet ganska svaga, blev dock godkänd i skottfästhet och klarade därmed godkännandet. Appellen var nog icke riktigt färdig. Denna hund, som så många andra, gick bättre i frutt följ än i införighet. I skall och plats blev det nollor. Slutresultat 123 poäng och andra placering i nybörjarklassen.

Gossen av Espemoen, äg. Dir. E. Hedström, förare Detektivkonstapel P. Tuveson, Västerвик, är en hund, som nu också går i stjärnklassen. Minimer mycket om gamle Tell av Glanton, då denne var i toppform. Som ett extra plus för det vackra spårarbetet kommer det snabba återloppet och den snarka avlämningen. Saktövningen bra och systematisk. Litet mera fart hade dock icke skadat. Appellen genomgående mycket god. Skall på kommando var svagt och skilde först på äppelgode tecken från föraren. Uppskändlet av figurant rätt bra men långt mot slutet. I ståndskall blev det 0 för bitning. Transporten något oömlig. Bevakningen av figurant var icke effektiv. Övriga moment i manarbetet blevo förstklassigt utförda. Särskilt återkallningen skilde, trots det effektiva fasttagandet av flyvende figurant, med fart och precision. Slutresultat 292 1/2 poäng och andra placering i segrarklassen.

Peggy, äg. och förare herr A. Thorberg, Södertälje, hade en svart dag. Denna hund har vid tidigare och även senare tävlingar visat att hon kan prestera otäckligt bättre. Då flera främmande personer delvis hade krossat och delvis uppbullat sig i närheten av spåret, blev det miss. Tävlingslösningen ansåg det då räddast att ett nytt spår skulle läggas för Peggy men även här misslyckades hon fullständigt. I avlämningen hittade Peggy endast ett fövfall, arbetet verkade också litet tryckt. Appellen rätt bra utom i skall där det blev nedlagt betyg. Häckhoppet var verkligen flott. I manarbetet blev det nollor i ståndskall och transport till följd av bitning. Bevakningen var svag. Övriga moment bra, särskilt ställande av flyvende figurant. Slutresultat 307 3/4 poäng och fjärde placering i segrarklassen.

Volf av Barsäter, äg. och förare herr A. Brant, gjorde en förstklassig appell, enda nedstämning blev i skall, som säkert kan bli bättre. Volf behagade krypa några meter vid plattläggningen, vilket gjorde att betyget blev något nedlagt i detta moment. Brant kan krossen allt upp en hund i införighet och frutt följ. Manarbetet var tiptop och bedömdes utslående med femmor och sexor. Endast i ett moment, ståndskallet, blev det nedlagt betyg för svagt skall och hunden "stötande" nära figuranten. Saktövningen gav denna hund den för topphundarna obligatoriska nollan. Trots rätt gott och hittade hunden inte fövfall. Spårningen gick på första påslapp, men hunden rusade väl mycket och börta ovanligt länge. Hunden arbetade sig dock fram till fövfall, apportionerade desamma och kom i full fart tillbaka och avslutade momentet med en vacker avlämning. Slutresultat 242 poäng och tredje placering i segrarklassen.

Dufek-Master, äg. och förare Polisman Ernst Mattsson, Norrköping, är en hund, som undertecknad tidigare gjort bekantskap med på tävlingsbanorna och

Endast Kvalitetsvaror

Vår jaktrock vare något för Er.

Den är gjord av impregnerat vindtvt med mellanångs-
av oljedukt samt kamelhårsvad. En lösttagbar färskinns-
krage ökar trevnauden — och värmen. Pris kr. 75: 50.

Obs! Våra hundartiklar.

Militär Ekiperings A.-Bol.

Till denna tävling hade också i spårhundklass ställt upp en hund, *Master*, äg. Gunn-din. E. Aberg, Falun, och för av herr G. Anderson. Master svagade att gå fraspåret och vid inspåret tappade han, då han gått några hundra meter, var på föraren bort tävlingen. Ett aber för den intresserade agrarien, men fortsatt att tränas och välkommen igen.

Till mina medlemmar och övriga funktionärer ett hjärtligt tack för trevlig samvaro.

Stockholm i oktober 1931.

Axel Hellygren.

"Populära hundar".

Under detta namn, antagligen taget från den förenämnda tidskriften "Popular Dogs", har en ny tidskrift under Redaktör Kampens ledning skadat ljuset. Den börjar sin bana med två angrepp på Schäferhundklubben vilka här återgåva till belysande av tidskriftens "faekskskap". Den första artikeln behandlar "de s. k. dressyrkurserna" enligt följande:

"Fördomarna mot schäfern äro av det envisa slaget. Andra hundar få ha hur många rackartyg för sig som helst, men en schäfer får inte titta över grannens häck. Att äga en schäfer är desamma som att föra ett 30-årigt krig med sina grannar.

Det är en fullkomlig missuppfattning att schäfern av naturen är lömsk och opålitlig. Han är i själva verket lika foglig och lätthanterlig som vilken annan hund som helst. Men om han behandlas illa, så flyger den lede i honom.

Ett ofelbart sätt att göra schäfern lömsk och arginst är att "gå på kurs" med honom. De s. k. dressyrkurser, som bruka anordnas då och då, det gör mig ont att säga: med Kennelklubbens goda minne, som nämligen fullkomliga plattskolor för just sådana hundar, som kompromettera hela hundskäppet och skapa hundulnare, för att nu inte tala om att vid dessa kurser förekomma saker, som borde rendera straff för djurplågeri."

Detta har uppkallat en ärad insändarinnas i Sällskapshundskubbens tidskrift "Våra hundar" till en indignerad protest, vilken härmed återgives:

Herr Redaktör!

Vare Eder synnerligen tacksam om Ni ville lämna plats i "Våra Hundar" för följande bemotande av en Herr "Pekles" påstående om att grovt djurplågeri skulle förekomma inom klubbarna "Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshundar" samt "Svenska Schäferhundklubben".

Jag vill då först framhålla att jag också sedan min tidigare barndom varit upp tillsummas med hundar som sällskap, och att jag därför anser mig ha ett

pass mycket "hunnligt", att jag kan bedöma huruvida djurplågeri bedries eller ej.

I F. S. S. H. har jag aldrig varit medlem, ej heller besökt deras dressyrkurser, men däremot är jag sedan flera år medlem av Svenska Schäferhundklubben och har genomgått två olika kurser i hunddressyr inom nämnda klubb. Kursledare har varit Polisman C. A. Hedström.

Herr "Pickles" skriver: "Ingen hund är av naturen lömsk och opålitlig, men han blir det efter en kurs hos någon av ovannämnda föreningar."

På detta vill jag svara med att försäkra att intet spår av lömskhet förefås hos någon av de till närmare ett 40-tal uppgående schäferhundarna efter slutade kurser.

Särskilt vill jag påpeka att Polisman Hedström vid första lektionen uppmärksammade kursdeltagarna att "lämna dressyrhalsband och piska hemma". Med vänlighet och bestämdhet fostrades hundarna och aldrig förekom något, som ens den blidigaste människans kunde rubricera under begreppet: djurplågeri.

Hur pass mycken tilltro Herr "Pickles" påståenden är värda framgår bäst av detta, att vid de båda kurserna jag genomgick aldrig förekom inlärandet av vägran att mottaga föda av främmande person och att Svenska Schäferklubben ej har denna "konst" på sitt program numera.

Bättre dressör än Polisman Hedström får man sannoligen leta efter, han är en sann hundvän och de i hans kurser deltagande hundarna stods alltid på hänsyn till sin lärare och det bevisas bäst av det, att jag alltid märkte en osäkerlig iver hos min hund att komma iväg så snart hon förstod att vi skulle bege oss till Veterinärhögskolan, där kurserna hölls.

Jag har även i Karlskrona för Länspolis A. Johansson, förtärg medlem i Svenska Sällskapshundklubben, fått lära "att man kommer längst med vänlighet". Alltså baste Herr "Pickles", nästa gång Ni går till anfall, kom ej då med så oönskliga beskyllningar och träd gärna inför offentligheten utan Er "sina pseudonymer!"

Stockholm den 12/10 1931.

Ingrid Hummel.

Mångårig medlem i Svenska Sällskapshundklubben.

Det andra angreppet i samma häfte av "Populära hundar" har följande lydelse:

"Schäferhundklubben hade anordnat en mycket originell utställning — OBS! UTSTÄLLNING — den 11 okt. med en aktifisk fångärdsmän som prisdomare. Det originella bestod uti att herr prisdomaren dömd hundarna efter deras "skottfärdighet". Nå, det var ju icke första gången denna konstgjordliga "skottfärdighet" framträdde i klotret — på assessor Wettermarks tid "dömdes" de sanna schäfrarna lika originellt — men i alla fall.

Sakar verkligen Kennelklubben medel att hålla Schäferhundklubben som skrämsel för dess stadgegenliga verksamhet, som är *areta* och *agening* annat än avel? Skottfästet är ju ett moment i den s. k. dressyr, som den lika illustra F. S. S. H. fått stadgegenligt monopol på. *Lex dura sed ius scripta*."

Detta har icke givit anledning till någon insändare, förmodligen beror det på, att man ansett, att sådant icke kan och bör besvaras. Upplysningvis kan meddelas, att prisdomaren är veterinär och en av de största auktoriteterna inom schäfervärlden.

Den nya tidskriften, som förefaller vara så bevärdad i det äldsta romanspråket bör besinna, att den, om den tänker bli "populär", då i sin eventuella kritik bör iakttaga visst decorum för att icke reafra från början förlora sitt anseende.

Om schäferhundens skottfästet.

De flesta schäfervänner torde vara av den åsikten att schäferhunden i främsta rummet är en "brukshund", d. v. s. en hund, som effektivt kan användas för olika ändamål, vid polsen, armen o. s. v.

Stephanitz säger också i sitt standardverk ang. schäferhundens bedömning: Att vår schäferhund är en brukshund och aveln skall bedrivas med detta såsom mål, därom äro vi alla efter det sagda eniga — och därför skall den även bedömas från "brukshundsypunkt". — *Den får inte visa något tecken till rädsla.*

Detta förutsätter naturligtvis, att hunden jämte det den har en för sagda ändamål lämplig kroppbyggnad även har de nödiga "inre egenskaperna", av vilka i främsta rummet kommer "orådthet för skott och slag". Vad nyttjar en patrullkonstapel en sådan hund, som, någon hotar med ett spö eller i närheten skjutes ett skott, i stället för att modigt rusa till "husses" hjälp, sätter svansen mellan benen och smälter? Eller om en sanitetshund, som skall uppsöka sårade på slagfältet, så fort ett skott smälter söker skydd hos sin frärd?

En insändare i "Populära Hundar" No 1 tyckte inte om, att prisdomaren vid Svenska Schäferhundklubbens utställning bedömde hundarna — såsom assessor Wettermark — "efter deras skottfästet", och var av den åsikten, att sådant endast borde bedömas på prov.

Vill blott framhålla att, om man inte så småningom på allt sätt försöker rädda det "brukshundsmaterialet", som finnes kvar och obarnbart härtigt kasseras allt, som är nervöst och skyggt till naturen, så är det snart slut med schäferens användning såsom brukshund. I England räknar man med att 85 % av alla schäfar äro skygga, berättade mig nyligen en engelsk prisdomare och på många ställen klagar man över samma sak och diskuterar botemedel mot denna fara.

Orsakerna till denna skygghet, som *vanligen åtföljes av lömskhet* äro flera: främst en oförståelig "avel", då så gott som envar, som han slijer åt vem, som blott betalar någonting — för att få tikens anskaffning och underhåll utjämnat, samt att hundarna uppfostrats bristfälligt och i för trånga förhållanden.

Vad gör man överhuvudtaget med en schäfer, den må vara huru formfulländad som helst t. o. m., om den ej löst vore vard i S. Kl. då den till sin natur är skyggt? Enligt min åsikt ingenting!

Till avel duger den åtminstone inte. Och där ligger just faran och därvid har syndats mycket, ty folk, som inte ligga inne i saken närmare, tro, att en hund, som fått ett så högt pris, är naturligtvis ypperlig ss. "täckhund". Borde ju vara det! Det har man ju nästan rätt att tro för resten. (Vanliga dödliga tänka ju ganska litet på studium av tro stamtavlor o. d.) En sådan hund kan nämligen ställa till obotlig

skoda för aveln, så som ofta hänt. Jag skulle kunna nämna flere sådana "avelshundar", vilka faktiskt bidragit till att förstöra schäfern i sina trakter för långa tider framåt. Vill dock inte nämna några namn, för att inte ägarna skola bli ledsna. Det bleve igen orsak till vidare skröbleri.

Naturligtvis känns det "tungt" för en utställare, att hans hund inte kommer sig till något pris på grund av sin skygghet. Och inte är det ju roligt för prisdomaren heller, att säga sanningen. *Det tycka många inte om!* Men bättre tycker jag detta är, än att ägaren till en sådan hund skall gå och inbilla sig, att han äger en "schäfer". Ty en schäfer skall, som sagt, vara en "brukshund" framför allt — och det första villkoret härfor är att den inte är skyggt.

För övrigt är det rätt svårt, att göra alla till lags. Mig är det huvudsaken, att prisdomaren bedömer hunden, sådan han ser den. Jag har så många år ställt ut schäfer, att jag nog vet, huru det kännes att vara utställare. Har med mina hundar tagit c. 35 I och hederspris samt 4 championat, så att jag vet ungefär, huru en schäfer hör se ut. Detta blott sagt till mitt "försvar".

Desutom har jag sett rätt många hundar både på prov och utställning ss. prisdomare — således från den andra synvinkeln!

Det skulle inte varit mig angeläget att svara på en sådan artikel, som den ovan nämnda, om inte schäferaveln skulle ligga mig så varmt om hjärtat.

För mig får ju envar hålla vilka hundar som helst och för vilka ändamål som helst. Det är självfallet! Men är jag bedd såsom prisdomare och en hund framföres till bedömning, så gör jag det också efter bästa förmåga och samvete utan hänsyn både till ägaren och "effektivrätten".

Kunna dessa råder tjäna till att klara begreppen något, så vore ju alltid något vinn!

Tavasthus den 5 december 1931.

Johan Brünig.

Veterinär E. LILJEFORS

Hundens sjukdomar.

Mottagning: Norrlandsgatan 31, Stockholm.

Vardagar kl. 8.30—9.30 f. m. och 3.30—5.30 e. m.

Telefon: 500.

Ovriga tider av dygnet Vasa 46.

Om schäferhundens storlek.

Det har skrivits och diskuterats så mycket om denna sak, att den småningom borde vara klar för en var, tycker man. I synnerhet som i rasföringarna uppges ett direkt höjdmått: 55—65 cm.

Ända ser man, på utställningar särskilt, på sist i Stockholm och en vecka senare i Helsingfors, att frågan varit aktuell. Kanske det därför kan hava sitt berättigande att taga frågan till tals en gång.

"Kroppstorleken är av utomordentlig betydelse för rörelserna, ty med tilltagande storlek växer även kroppsviktens betydligt snabbare än kraften, som står i ett visst förhållande till musklernas tvärsnitt", säger Stephanitz i sitt klassiska arbete: "Der deutsche Schäferhund in Wort und Bild". Därav blir inte blott ohälsigheten lidande utan musklernas hela rörlighet, möjligheten att tvärvända, att plötsligt stanna samt att taga höga hinder, lider. Den för stora kroppstyngden återverkar naturligtvis även på kroppens senor och benstomme.

Därför är överskridandet av ett visst maximum icke önskvärdt och "för stora hundar" böra icke användas till avel. — Om en stor hund skall vara proportionerlig måste den även vara mycket grova ben. Därigenom skapas emellertid onödigt död vikt, som generar hunden vid snabba rörelser, vändningar m. m., som ovan sades. Sådana hundar slita ut sig i förtid, om de hava erforderligt lynne och arbetsiver. Vanligen äro sådana dock lata och bekväma och därigenom redan otygliga ss. "brukshundar".

(Schäferhundens höjd mätes från en punkt rakt övan skuldran längs en till marken lodrätt linie, som går bakom armbågen, och med hären tätt tilltryckt.)

Det finnes, som nämnts, ännu människor, vilka lida av "storhetsvansinne" och som tycka om "Schäfer" upp till 70 och 75 cm. skulderhöjd. Naturligtvis kan man inte hindra folk att hava sådana "högdjur", vilka i storlek tävla med en dansk dogge, men på utställning — där det gäller att hålla på en viss standard, borde alla sådana gå skottfria, bli utan pris, då de inte fylla bestämmelserna. "Detta storhetsvansinne är en barnsjukdom, som går bort med tiden", sade mig en gång en utländsk prisdomare för schäfer. Lätom oss hoppas det bästa!

Schäferhunden bör hava en långsträckt kropp, längden större än höjden. Den skall stå över mycket mark. *Strasse* har uppgitt det gynnsammaste förhållandet mellan längd och höjd till 10:9. En kroppslängd av 60 till 70 cm. motsvarar således en skulderhöjd av 54—63 cm. Och här hava vi det lämpliga brukshundsmittlet!

(Hundens längd mätes man från bogspesten till sittbensspetsen.)
Det är inte alltid så lätt att få riktiga mått av en hund, i synnerhet

inte en främmande, men med någon övning går även detta, som så mycket annat här i livet.

Till en lagom storlek hör även "tillbörlig kraft". Denna sitter i benstommen och i musklerna. En brukshund behöver framför all *goda ben*, vilket dock inte är detsamma som grova, svampiga sådana. Mycket heror härvidlag på en riktig utfodring tillräckligt med kalk + oötygligt fosfor ingår.

Musklerna skola vara väl utvecklade, *torra och kraftiga*. Då hundens huvudsakligast är ett "löpdjur", måste man hålla på långa lärmuskler — och väl vinklade ben, allt villkor för snabba och plösslige rörelser.

Som av ovanstående korta utläggning synes, är det inte "kvanitet" utan *kvaliteten* hos en schäferhund, som avgör dess lämplighet ss. "brukshund". Och det är ju sist och slutligen dit, som vi alla — och gemensamt — sträva, ehuru en var på sitt sätt. Alla hava vi dock målet klart för oss: en god *brukshund*. Den ena vill utbildta sin hund till rapporthund och tänker då på en lättare och kvickare hund, en annan vill hava sin hund till draghund och lägger då an på mass och "sisu", en tredje vill hava sin hund huvudsakligast ss. vakt- eller patrullhund och söker då ut en typ, som passar härfor, både till exteriör och bruksegenskaper. Lyckligt nog! Ty härigenom få vi användning för flere typer.

Men låtom oss från början, var och en enkelt, hava målet klart, dit vi sträva och låtom oss hålla de olika "formerna", om jag så får uttrycka mig, isär och var och en renodla den typ och de egenskaper han siktar på. Men bort med alla "högdjur"!

Tavasthus den 29 oktober 1931.

Johan Bränning.

KENNELNOTISER.

Lassy, äg. herr Nils Andersson, Stockholm, födde den 13 nov. 6 valpar (5+1) e. Hedens Varg, S.K.K.S. 134 A.A., äg. fotograf Uno Friberg, Stockholm.

Champion *Topsy*, 836 D.D., äg. expeditjonsföreståndare Martin Nystrom, Stockholm, parades den 5 nov. med champ. Harras av Barrsäter, 59 A.A., äg. fru D. Torén, Stockholm.

Varga, S.K.K.S. 446 D.D., äg. fröken Sophie Walter, Stockholm, parades d. 25 november 1931 med Lord vom Wittenberge, S.Z. 390992, äg. herr Henry Elbling, Stockholm.

Alla klubbens medlemmar och deras fyrbenta vänner tillönskas

God Jul och Gott Nytt År!

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS STYRELSE:

Ordförande: Direktör E. Skaar, Johannisgatan 28, tel. 17330.

Sekretärs: Herr Arthur Bodin, Tycklagargatan 14, tel. 73696.

Kassör: Handlande Axel Holgren, Skånegatan 87 B, tel. S. 12792.

Övriga styrelseledamöter: Fru Dagny Torén, Uggleviksgatan 9, tel. 2099,

Regementsveterinär E. Liljefors, Frejgatan 45 (tillika vice ordf.), Polisman

C. A. Hedström, Linnégatan 48 B.

Styrelseopplänare: Fru Ruth Hasselgren, Birgerjarlgatan 58, Polisman E.

Stohm, Verkstadsgatan 1, Herr A. Brandt, Bopelagargatan 12, Polisman

U. Sund, Rutger Fuchsgatan 4.

Revisorer: Tullkontrollör C. J. Osterman och Kamrer S. Jansson.

Revisoropplänare: Mälarnästare E. A. Tramborg och Herr H. Olsson.

Redaktör för tidningen: Direktör E. Skaar.

Arbetsråd: Direktör E. Skaar, Regementsveterinär E. Liljefors och Polisman

C. A. Hedström.

KLUBBENS ADRESS

är Postbox 455, Stockholm.

SEKRETERAREN

träffas pr tel. 75696 säkrast kl. 18—19 och lämnar beredvilligt alla upplysningar i klubbangelägenheter. Även pr post.

POSTGIROKONTO.

Klubbens postgirokonton har nummer 3187. De medlemmar, som önska erfrågas års- eller andra avgifter, kunna lämpligen avända sig på detta.

ADRESSFÖRÄNDRINGAR.

Medlemmarna erinras om vikten av att omgående insända uppgift om adress- och titelförändringar.

MEDELSAVGIFT OCH INTRÄDE.

Årsavgiften är kr. 5.—. Anmälan om inträde kan göras under klubbens adress eller genom någon klubbmedlem.

RESTAURANT TRE REMMARE

Eleganta och hemsygliga lokaler.

LUNCH DINER SOUPER

Kr. 1:50, 1:75 o. 2:— Kr. 2:—, 2:50, 3:— o. 4:50 Kr. 2:50 och 3:50

MIDDAGS- OCH AFTONKONSERT

De intima, moderna Festsällningarna rekommenderas. Hörsallningen, Norr 6757

Svensk mat åt Svenska hundar

bakat av svenska produkter, men betydligt billigare än andra märken.

SALJES ÖVER HELA LANDET.

TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK

Tel. 1002 LIDINGÖ I. Tel. 1002

Inlämna till

Framkallning, Kopiering och Förstoring

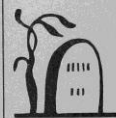
Edra Plåtar och Films i

BENGTSONS TOBAKSHANDEL

KARLAVÄGEN 15, STOCKHOLM

Tel. Norr 24121.

..... Förstklassigt arbete garanteras!

H TÅBY Hundkyrkogård

säljer vackra, billiga gravplatser för hundjur.

Underrättelse: Fru T. Nystrom, Sturegatan 15, Tel. N. 11492

eller Djurskyddets Exp. Tel. Kh. 33227

ANTIKHANDEL Stina Svanberg

Uppköper och försäljer
alla slag av antikviteter.

Sibyllegatan 1 (Dramatiska Teatern)

Önskar Ni ett verkligt gott Kaffe

Prova då någon av våra blandningar:

Mockabl. 4:60 Salvadorbl. 3:70

Specialbl. 4:10 Hushållsbl. 3:20

Till Landsorten 4 1/2 kg. fraktfritt.

Östermalmsg. 59 **O. Svärd & Co** Rådmanngatan 7
Norr 4447, 7406. Norr 18839

PAUL ANDRÉ

Engelbrektsgatan 39
STOCKHOLM

Rekommenderar sitt väl försedda lager av 1:a klass
Konserver, Delikatesser & Kolonialvaror

Tel.: 3026 & Norr 5523